REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION (EU) 2021/1222

av den 20 juli 2021

om inrättande av en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/473 av den 19 mars 2019 om Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA) ([1]), särskilt artikel 8.3, och

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (Emsa) ([2]), särskilt artikel 2b,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 ([3]), särskilt artikel 69.3, och

av följande skäl:

(1) Enligt ovannämnda artiklar i inrättandeförordningarna för de tre EU-byråerna ska kommissionen, i nära samarbete med medlemsstaterna, EFCA, Emsa och Frontex, tillhandahålla en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter (nedan kallad *handboken*). Handboken ska innehålla riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis för informationsutbyte.

(2) De tre byråerna har ett nära samarbete inom ramen för samarbetet mellan olika organ ([4]), i enlighet med sina rättsakter, med direkt stöd av Europeiska kommissionen. De ger ökat stöd och bistånd till de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter på nationell nivå och EU-nivå och, när så är lämpligt, på internationell nivå.

(3) Europeiska kommissionen gav de tre organen i uppdrag att utarbeta handboken i nära samarbete med medlemsstaternas experter.

(4) I den reviderade handlingsplanen för Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd ([5]) som rådet antog den 26 juni 2018 erinras om vikten av att ta upp kustbevakningsaspekterna av sjöfartsskyddet genom att främja synergier mellan civila och militära aktörer som utför kustbevakningstjänster. I planen uppmuntras EFCA, Emsa och Frontex att fortsätta att fördjupa sitt samarbete på detta område.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. I denna rekommendation fastställs att handboken ska vara en praktisk vägledning för EU:s civila och militära myndigheter när de utför kustbevakningsuppgifter, och underlätta ett nära gräns- och sektorsöverskridande samarbete dem emellan.

([1]) EUT L 83, 25.3.2019, s. 18.
([2]) EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.
([3]) EUT L 295, 14.11.2019, s. 1.
([4]) En trepartsöverenskommelse om samarbete mellan EFCA, Emsa och Frontex har utarbetats gemensamt av de tre byråerna och godkänts av deras respektive styrande organ. Det trädde i kraft i mars 2017 och förlängdes i mars 2021.
([5]) https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10494-2018-INIT/en/pdf

2. Handboken erbjuder en översiktlig sammanställning av de tjänster och den information som de tre byråerna erbjuder. Handboken bidrar till att skapa synergieffekter och undvika dubbelarbete och/eller redundans i samarbetet mellan medlemsstaterna och de tre byråerna, vilket leder till stordriftsfördelar.

3. Handboken är inriktad på de fem samarbetsområdena mellan byråerna: Informationsutbyte. Övervaknings- och kommunikationstjänster. Kapacitetsuppbyggnad. Riskanalys. Kapacitetsdelning. Handboken är huvudsakligen begränsad till sektorsöverskridande frågor och omfattar EU:s medlemsstater och Eftastaterna.

4. De viktigaste slutanvändarna av denna handbok är de nationella myndigheterna för de olika kustbevakningstjänsterna i de olika medlemsstaterna. Handboken ska vara till hjälp för nationella myndigheter med ansvar för planering och samordning av verksamheten, som behöver veta och förstå hur deras partner är organiserade och vilka tjänster och vilket samarbete de tillhandahåller.

5. Informationsutbytet respekterar till fullo den överenskomna åtkomsträtten till uppgifter, information och underrättelser genom en rad mekanismer, antingen manuellt eller genom automatiserade processer/system. Informationsutbytet omfattas av byråernas rättsliga ramar och är förenligt med de grundläggande rättigheterna, inbegripet kraven på uppgiftsskydd.

6. Handboken ska inte skapa några nya rättigheter eller skyldigheter för nationella myndigheter med ansvar för kustbevakningsuppgifter, och den ska inte heller ge någon tolkningsvägledning om befintliga roller, regler och ansvarsområden. Handboken ska inte påverka medlemsstaternas eller byråernas rättsliga skyldigheter och får inte användas för att främja de berörda parternas ambitioner.

7. Denna handbok kompletteras med praktisk information om bland annat följande: a) Kataloger över tjänster, produkter, fortbildning, riktlinjer för bästa praxis och handböcker för all myndighetsövergripande verksamhet som stöder kustbevakningsuppgifter i medlemsstaterna. b) Regionala/internationella/nationella/bilaterala/multilaterala samarbetsramar. c) Landspecifika faktablad med uppgifter om hur kustbevakningsuppgifterna i EU:s medlemsstater och Efta-länderna är uppbyggda och organiserade.

8. Dessa praktiska uppgifter bör hållas uppdaterad av de tre organen, med bidrag från de nationella myndigheterna när det gäller de landspecifika faktabladen. De kommer att göras tillgängliga på en onlineplattform som drivs av EFCA i nära samarbete med de båda andra byråerna och kommissionen.

9. Medlemsstaterna bör följa riktlinjerna, rekommendationerna och bästa praxis för utbyte av information i handboken, och samarbeta sinsemellan för att hålla de landspecifika faktabladen uppdaterade, utan dubbelrapportering om informationen redan har gjorts tillgänglig för byråerna.

10. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Virginijus SINKEVIČIUS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

1. **INLEDNING**

Inom Europeiska unionen finns det mer än 300 civila och militära myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter. Det finns ett behov av att säkerställa nära gräns- och sektorsöverskridande ([1]) samarbete och samordning mellan dessa myndigheter för att undvika dubbelarbete och redundans och skapa synergieffekter.

I EU och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet stöder Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) nationella myndigheter när de utför kustbevakningsuppgifter. För att tillhandahålla detta stöd på nationell nivå och EU-nivå och, i förekommande fall, på internationell nivå, ändrades inrättandeförordningarna för var och en av de tre byråerna 2016, med en gemensam artikel om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter ([2]). I den gemensamma artikeln fastställs följande fem samarbetsområden:

1) Delning, sammanställning och analys av information från fartygsrapporteringssystem och andra informationssystem som drivs av eller är tillgängliga för dessa byråer, i enlighet med deras respektive rättsliga grunder och utan att det påverkar medlemsstaternas äganderätt till data.

2) Tillhandahållande av övervaknings- och kommunikationstjänster baserade på den senaste tekniken, inbegripet rymdbaserad och markbaserad infrastruktur och sensorer som monteras på alla typer av plattformar.

3) Kapacitetsuppbyggnad genom utarbetande av riktlinjer och rekommendationer och genom fastställande av bästa praxis samt genom tillhandahållande av utbildning och utbyte av personal.

4) Förstärkt informationsutbyte och samarbete om kustbevakningsuppgifter, bland annat genom att analysera operativa utmaningar och framväxande risker på sjöfartsområdet.

5) Kapacitetsdelning genom planering och genomförande av multifunktionella insatser och genom ömsesidigt utbyte av tillgångar och andra resurser, i den utsträckning dessa åtgärder samordnas av byråerna och godtas av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Utarbetandet av en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter föreskrevs också i den gemensamma artikeln i de ändrade inrättandeförordningarna för de tre byråerna:

”Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, byrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ställa till förfogande en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter. Handboken ska innehålla riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis för informationsutbyte. Kommissionen ska anta handboken i form av en rekommendation.”

Den praktiska handboken utgör, i samlad form, en översiktlig sammanställning av de tjänster och den information som de tre EU-byråerna tillhandahåller Den kan därför bidra till att skapa synergieffekter och undvika dubbelarbete och/eller redundans i samarbetet mellan medlemsstaterna och byråerna.

2. **BAKGRUND**

Konceptet med handboken utvecklades för första gången av Europeiska kommissionen i ett diskussionsunderlag som presenterades vid det första årliga europeiska kustbevakningsevenemanget (AECGE) i Spanien i april 2018. Genom styrelserna för var och en av byråerna utsåg medlemsstaterna sedan experter som skulle bidra till utarbetandet av handboken. Parallellt med detta inrättades en liten gemensam arbetsgrupp för att leverera den första upplagan.

Projektet inleddes vid en kick-off-workshop i Lissabon som anordnades av Emsa den 29 januari 2019 och där medlemsstaternas experter deltog. Före workshopen hade den myndighetsövergripande arbetsgruppen utarbetat ett diskussionsunderlag, som godkändes av kommissionen och delades ut till seminariedeltagarna. Medlemsstaterna och Eftastaterna har utsett 43 experter som ska delta i utarbetandet. Kommissionen företräddes vid workshoppen av generaldirektoratet för migration och inrikes frågor (GD HOME), generaldirektoratet för havsfrågor och fiske (GD MARE) och generaldirektoratet för transport och rörlighet (GD MOVE).

([1]) *Sektorsöverskridande* är exempelvis kustbevakningsuppgifter som omfattas av minst två av Europeiska unionens byråer (t.ex. fiske och gränskontroll).

([2]) Artikel 8.3 i förordning (EU) 2019/473. Artikel 69.3 i förordning (EU) 2019/1896. Artikel 2b.3 i förordning (EG) 1406/2002 (konsoliderad version av den 6 oktober 2016).

I diskussionsunderlaget föreslogs tre huvudinslag i handboken, nämligen

a) kataloger över tjänster, produkter, fortbildning, riktlinjer för bästa praxis och handböcker för all myndighetsövergripande verksamhet som stöder kustbevakningsuppgifter i medlemsstaterna,

b) ramar för regionalt samarbete, och

c) landspecifika faktablad med närmare uppgifter om kustbevakningens struktur och organisation.

Detta tillvägagångssätt i fråga om handbokens innehåll fick i allmänhet stöd av medlemsstaternas företrädare och av kommissionen. Det lades till grund för handbokens utarbetande och den fortsatta dialogen med medlemsstaternas experter.

2.1 **Användare**

Handbokens viktigaste slutanvändare är de nationella myndigheterna för de olika kustbevakningstjänsterna i de olika medlemsstaterna. Handboken ska vara till hjälp för nationella myndigheter med ansvar för planering och samordning av verksamheten, som behöver veta och förstå hur deras partner är organiserade och vilka tjänster och vilket samarbete de tillhandahåller.

2.2 **Syfte**

Handbokens syfte är att

a) beskriva alla sektorsövergripande tjänster som byråerna tillhandahåller och rådge medlemsstaterna och byråerna om hur får tillgång till dessa tjänster,

b) ge en översikt över fortbildningsmöjligheter och handböcker som tagits fram av byråerna och hur man får tillgång till dessa,

c) ge en översikt över befintliga samarbetsmekanismer med en kustbevakningstjänst i samband med medlemsstaternas praktiska verksamhet,

d) förse medlemsstaterna med faktablad med en förteckning över de nationella myndigheter som arbetar med kustbevakningsuppgifter, och deras kontaktpunkter.

Handboken har tagits fram som en praktisk vägledning och innehåller hänvisningar till bästa praxis för slutanvändare. Syftet är inte att täcka alla tillgängliga tjänster, utan att beskriva dessa tjänster och i förekommande fall ge medlemsstaterna och organen en vägledning om hur de kan få tillgång till dem. Katalogerna och faktabladen som kompletterar handboken kan med tiden ändras för att spegla eventuella regeländringar eller ändringar av samarbetet mellan myndigheter och medlemsstater.

Handboken omfattar befintlig verksamhet på området kustbevakningsuppgifter och är en ingångspunkt för medlemsstaternas nationella myndigheter till den information som avses ovan. Handboken är inte avsedd att påverka medlemsstaternas eller byråernas rättsliga skyldigheter och ska inte användas för att främja de berörda parternas ambitioner (dvs. den är ingen ”önskelista” för tänkbar verksamhet).

På nationell nivå hänvisas det till alla enheter, även sådana som kanske inte är företrädda i EFCA, Emsa eller Frontex, som flottor eller tullmyndigheter.

2.3 **Handbokens tillämpningsområde**

Handboken

a) omfattar byråernas fem samarbetsområden,

b) är huvudsakligen begränsad till sektorsöverskridande ämnen,

c) omfattar enfunktionsfrågor som kan omfattas av minst två organs ansvarsområde (t.ex. sjöövervakning),

d) omfattar EU:s medlemsstater och Efta-länderna,

e) inbegriper medlemsstaternas bidrag i form av faktablad, inbegripet identifiering av befintliga regionala och internationella samarbetsmekanismer,

f) omfattar alla organ (civila och militära) med ansvar för kustbevakningsuppgifter (t.ex. omfattas en medlemsstats flotta om den har kustbevakningsuppgifter).

Observera att handboken inte omfattar kustbevakningsuppgifter som inte omfattas av byråernas mandat.

2.4 **Handbokens innehåll**

Handboken, kompletterad med kataloger och faktablad, består av de delar som beskrivs nedan.

a) Tjänstekatalogen är inriktad på myndighetsövergripande tjänster som för närvarande är tillgängliga för berörda parter i medlemsstaterna och som stöder genomförandet av kustbevakningsuppgifter.

b) Utbildningskatalogen, som är en integrerad del av byråernas kapacitetsuppbyggande verksamhet, omfattar all fortbildning som tillhandahålls av de tre byråerna (inom alla maritima områden) och som för närvarande är tillgängliga för berörda parter i medlemsstaterna. Sådan fortbildning anordnas antingen av en enda byrå eller gemensamt av två eller tre byråer.

c) Syftet med riktlinjerna och katalogen över bästa praxis är att täcka in alla riktlinjer och handböcker för bästa praxis som de tre byråerna tillhandahåller berörda parter. Dessa riktlinjer och handböcker om bästa praxis tillhandahålls antingen av en enda byrå eller gemensamt av två eller tre byråer. Dessutom finns det flera väletablerade regionala samarbetsarrangemang inom och utanför Europa där intressenter från EU deltar. Åtskilliga riktlinjer och handböcker för bästa praxis tagits fram inom ramen för sådan arrangemang, som kan anses vara relevanta för handboken, och lämpliga referenser har införts i manualkatalogen.

d) Avsnittet om regionalt/internationellt/bilateralt/multilateralt samarbete utgör ett representativt urval av några av de samordnings- och samarbetsmekanismer som finns i och utanför Europa, över hela spektrumet av kustbevakningsuppgifter. En särskild del (tillgänglig via den särskilda onlineplattformen) innehåller ett stort antal av dessa mekanismer, och var och en av dessa är kopplad till de enskilda ländernas faktablad (se nedan). Detta gör det möjligt för varje land att ange om de deltar i de olika mekanismerna.

e) Syftet med de landspecifika faktabladen är att identifiera vilken organisation som är engagerad i vilken särskild kustbevakningstjänst i varje enskilt land. En mall för faktabladen har utarbetats i samråd med de experter som utsetts av byråernas styrelse, och mallarna fylldes sedan i av de enskilda länderna.

3. **KUSTBEVAKNINGSUPPGIFTER OCH SAMARBETSOMRÅDEN MELLAN OLIKA BYRÅERNA**

3.1 **Tillämpningsområde**

I handboken avses med kustbevakningstjänster sådana som de tre byråerna vanligen hänvisar till. Förteckningen togs ursprungligen fram av forumet för europeiska kustbevakningstjänster (European Coast Guard Functions Forum – ECGFF) enligt följande (utan prioritetsordning):

a) Sjösäkerhet, inbegripet trafikledning för fartyg.

b) Tjänster för fartygsolyckor och sjöräddning.

c) Fiskeriinspektion och fiskerikontroll.

d) Kontroll av sjögränserna.

e) Skydd av och insatser för havsmiljön.

f) Förebyggande och bekämpande av människohandel och smuggling och därmed sammanhängande brottsbekämpning på det sjörättsliga området.

g) Sjöräddning,

h) Sjöövervakning.

i) Sjötullens verksamhet.

j) Sjöolyckor och katastrofinsatser.

k) Sjöfartsskydd, fartygs- och hamnsäkerhet.

3.2 **Samarbete mellan byråerna**

Som en del av paketet om en europeisk gräns- och kustbevakning, som antogs av EU i september 2016, ändrades inrättandeförordningarna för de tre byråerna så att de även omfattar samarbete mellan dem till stöd för nationella myndigheter som utför kustbevakningstjänster. Detta gjordes för att göra det stöd som EFCA, Emsa och Frontex ger sina respektive intressenter mer ändamålsenligt och effektivt.

De ändrade förordningarna ger också en tydlig rättslig grund för de tre byråerna i deras samarbete och effektivisering av verksamheten, för bättre maritima lägesbilder och insatser och tillhandahålla skräddarsydda tjänster till nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter.

I mandatet fastställs uttryckligen fem samarbetsområden, såsom beskrivs i avsnitt 1 i detta dokument, men medlagstiftarna överlät åt byråerna att fastställa hur detta samarbete ska fungera i praktiken, och att formalisera det i ett samarbetsavtal. Detta avtal godkändes av Frontex, EFCA:s och Emsas styrelser.

Därefter utarbetade de tre byråerna gemensamt ett trepartsavtal som godkändes av deras respektive styrelser. Det trädde i kraft i mars 2017 och förlängdes i mars 2021. I trepartsavtalet föreskrivs att det ska inrättas en styrkommitté för att förvalta byråernas samarbete på de fem områden som fastställts av medlagstiftarna.

Styrkommittén ska före den 1 september varje år godkänna den årliga strategiska planen för genomförandet av trepartsavtalet. Planen överlämnas sedan till EFCA:s, EMSA:s och Frontex styreler för antagande och införande i de tre byråernas gemensamma programplaneringsdokument.

I den årliga strategiska planen anges prioriteringar för de fem samarbetsområdena. Planen ligger till grund för de årliga genomförandeplanerna, som i detalj fastställer varje byrås verksamhet inom ramen för kustbevakningssamarbetet under ett visst år.

Dessutom enades man 2017 om att AECGE skulle organiseras av den byrå som för närvarande är ordförande i TWA:s styrkommitté. Syftet med AECGE är att samråda om de tre byråernas samarbetsverksamhet med nationella myndigheter som utför kustbevakningstjänster, och andra EU-partner och internationella partner.

3.3 **Tjänstenivåavtal**

Ett antal tjänstenivåavtal har redan inrättats mellan de tre byråerna. Dessa tjänstenivåavtal avser byråernas dagliga operativa stöd för kustbevakningsuppgifter.

Följande är en förteckning över tjänstenivåavtal mellan de tre byråerna från och med maj 2020:

a) Tjänstenivåavtal mellan EFCA och Emsa, som inrättades 2012 och som regelbundet har förnyats och breddats sedan dess. Det förnyas för närvarande automatiskt på årsbasis och omfattar Emsas tillhandahållande av särskilda integrerade sjöfartstjänster till EFCA och mekanismer för Europeiska sjösäkerhetsbyråns kontrakterade fartyg när dessa används för EFCA:s verksamhet. Det gör det också möjligt för EFCA att använda Europeiska sjösäkerhetsbyråns fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS) för övervakning och kontroll av fisket och samarbete om insatser vid föroreningar.

b) Tjänstenivåavtal mellan Emsa och Frontex, som inrättades 2013 och som regelbundet har förnyats och breddats sedan dess. Det löper för närvarande på obestämd tid och omfattar Emsas tillhandahållande av särskilda sjöfartstjänster till stöd för Eurosur för Frontex och en mekanism för Frontex att använda Emsas fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS) för gränskontrollverksamhet.

c) Tjänstenivåavtal mellan EFCA och Frontex för tillhandahållande av tjänster till stöd för EFCA:s verksamhet, inbegripet flygövervakningstjänster och utplacering av havsbaserade patrullfartyg (OPV). Det förnyas automatiskt varje år.

d) Tjänstenivåavtal mellan EFCA och Frontex för tillhandahållande av tjänster för gränsövervakning inom Eurosur. Det förnyas automatiskt varje år och har regelbundet uppdaterats och ändrats.

4. **TJÄNSTEKATALOG**

I tjänstekatalogen förtecknas de tjänster som är tillgängliga för medlemsstaterna och de tre byråerna och som inbegriper bidrag från två eller flera byråer i genomförandet.

Eftersom kustbevakningsuppgifter omfattar både ”händelsestyrda” ([3]) och ”övervakningsstyrda” ([4]) åtgärder, utvecklar de tre byråerna tjänster för att stödja sådana åtgärder.

([3]) Händelsestyrd: myndigheterna står i beredskap för att på begäran reagera på ad hoc-situationer, t.ex. sök- och räddningsinsatser.
([4]) Övervakningsstyrd: myndigheterna patrullerar kontinuerligt och övervakar havsområden för att identifiera potentiella olagliga situationer, t.ex. olagligt fiske eller fartyg som är inblandade i smuggling eller olagliga oljeutsläpp.

Förteckningen över tjänster, med information om vem som kan få tillgång till dessa tjänster, och hur, finns på den åtföljande onlineplattformen. Parallellt med detta finns nedan beskrivningar av de huvudsakliga dataserierna som används vid tillhandahållandet av dessa tjänster.

Tjänsten kan bestå av en uppsättning dataset, tillhörande databaser, plattformar och verktyg. Den kan kombinera processer som omfattar insamling, hantering, utnyttjande och visualisering av data.

4.1 **Fartygsposition, fartygens egenskaper och tillhörande data**

En rad datakällor används för att tillhandahålla dessa tjänster. Till exempel bygger Europeiska sjösäkerhetsbyråns tjänster på avancerad databehandling, med hjälp av data som är tillgängliga antingen direkt genom byråns maritima tillämpningar eller från externa källor. Beroende på användare kan olika kombinationer av data strömmas direkt till nationella system, presenteras i ett användarvänligt grafiskt gränssnitt eller levereras på mobila enheter. Uppgifterna distribueras i enlighet med fastställda åtkomsträttigheter.

Följande är några av de viktigaste uppgiftskällorna:

a) Markbaserat automatiskt identifieringssystem (Terrestrial Automatic Identification System)

Terrestrial Automatic Identification System (T-AIS) är ett system för sändning till havs som bygger på överföring av radiosignaler med mycket hög frekvens. Fartyg skickar rapporter med fartygsidentifikation, position och kurs samt information om sin last. I Europa genomförs utbytet av AIS-meddelanden genom SafeSeaNet-systemet (SSN).

b) Europeiska sjösäkerhetsbyråns system för informationsutbyte inom sjöfarten (SafeSeaNet)

Europeiska sjösäkerhetsbyråns system för informationsutbyte inom sjöfarten (SafeSeaNet) ([5]) är ett sektorsövergripande och gränsöverskridande system för informationsutbyte som tillhandahåller integrerade sjöfartstjänster för sjösäkerhet, hamn- och sjöfartsskydd, skydd av den marina miljön och effektiva sjötransporter, maritima lägesbilder till havs och sjöövervakning. Systemet kopplar samman sjöfartsmyndigheter från hela Europa i ett nätverk för utbyte av sjöfartsuppgifter. SafeSeaNet omfattar fartygsinformation från AIS, obligatoriska rapporteringssystem (MRS), uppgifter om hamnanlopp, farligt och förorenande gods, säkerhet, avfall och lastrester samt information om säkerhetsrelaterade tillbud.

Emsa ansvarar för att utveckla, driva och underhålla det centrala SafeSeaNet-systemet och samverka med användarna i driftsfrågor.

c) Satellitbaserade AIS

Satelliter kan också ta emot positionsmeddelanden från AIS. Utbytet av AIS-information via satellit, via kommersiella leverantörer, har ökat det geografiska område inom vilket fartyg kan spåras. I ett sådant fall kan uppgifterna lämnas på mindre än en timme.

De AIS-satellitdata som finns tillgängliga via Emsa och som delas med EFCA och Frontex har global täckning.

d) Long-Range Identification and Tracking (långdistansidentifiering och -spårning av fartyg)

Långdistansidentifiering och -spårning (Long Range Identification and Tracking, LRIT) är ett globalt system för identifiering och spårning av fartyg baserat på satellitkommunikation. Enligt Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) bestämmelser ska passagerarfartyg, lastfartyg (minst 300 bruttotonnage) och flyttbara oljeborrplattformar till havs på internationella resor skicka positionsrapporter en gång var 6:e timme. Emsa driver EU:s datacentral för långdistansidentifiering och långdistansspårning av fartyg (LRIT), genom vilket användare kan få tillgång till LRIT-information om sina flaggade fartyg över hela världen.

Medlemsstaterna får de obligatoriska positionsrapporterna gratis, eftersom Emsa betalar de tillhörande kostnaderna från EU:s budget. Det finns ett arrangemang där medlemsstaterna kan välja att kostnadsfritt dela uppgifter om sina flaggade fartyg med andra medlemsstater.

([5]) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59 av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10) (senare ändrat) inrättades ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen ”för att öka säkerheten och effektiviteten för denna trafik och förbättra myndigheternas insatser vid tillbud, olyckor, eller potentiellt farliga situationer till sjöss, inklusive sjöräddningsinsatser, samt bidra till att bättre kunna förhindra och upptäcka förorening från fartyg.”

Dessutom kan användare av ”EU LRIT CDC Participating Countries” på begäran men mot betalning få uppgifter om fartyg från vilken flagg som helst som är på väg till eller som seglar inom 1 000 sjömil från EU:s vatten.

e) Europeiska sjösäkerhetsbyråns centrala referensdatabaser för sjöfart

Emsa förvaltar ett stort antal centrala sjöfartsdatabaser. Av särskilt intresse (även när det gäller den europeiska kontaktpunkten för sjöfart, EMSWe) är den centrala organisationsdatabasen (COD), den centrala Hazmat-databasen (CHD) och den centrala fartygsdatabasen (CSD).

I COD lagras information om offentliga organisationer, t.ex. lokala och nationella myndigheter som är involverade i SafeSeaNet Ecosystem. Det ursprungliga syftet med COD var att fungera som databas för den kustbaserade trafikövervakningsinfrastrukturen (STMID), som förenklar och underlättar utbytet av information om myndigheter och kuststationer som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 22 i direktiv 2002/59/EG om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen.

CSD kan användas för att dubbelkontrollera uppgifter om fartygsidentitet (IMO, MMSI, namn, anropssignal och flagg) som lagras i nationella fartygsdatabaser eller tas emot från uppgiftslämnande parter. Uppgifter om fartyget (t.ex. tonnage, längd, bredd) finns också tillgängliga om de berörda intressenterna har tillhandahållit dessa uppgifter. CSD är inhyst hos Emsa och tillhandahåller en gemensam tjänst för interna EMSA-användare och alla medlemsstater.

Huvudsyftet med CHD är att förbättra kvaliteten på rapporteringen av farligt och förorenande gods i SafeSeaNet-systemet. CHD innehåller en omfattande förteckning över alla farliga och förorenande varor som måste anmälas enligt direktiv 2002/59/EG om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen, i dess ändrade lydelse ([6]). CHD ger också tillgång till databasen MAR-CIS (Marine Chemical Information Sheet) över tillhörande faror och risker med farliga och förorenande produkter. CHD är tillgängligt för medlemsstaternas myndigheter, näringslivet och allmänheten.

f) Fiskerispecifika uppgifter och information

Som en del av planerna för gemensamt utnyttjande och enligt internationella skyldigheter får EFCA en rad fiskerirelaterade data och tjänster från medlemsstaternas behöriga myndigheter och internationella organisationer.

— Fartygsövervakningssystem

Fartygsövervakningssystemet (VMS) är ett satellitbaserat övervakningssystem som regelbundet förser flaggstatens fiskerimyndigheter med uppgifter om fiskefartygens lokalisering, kurs och hastighet. I EU är det obligatoriskt att använda detta system för fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer ([7]).

Fiskefartygen är utrustade med en manipuleringssäker terminal. Denna terminal tar via satellit emot positionsdata från globala satellitnavigeringssystem (GNSS) och överför sedan VMS-data via satellit, normalt varje eller (högst) varannan timme, till en jordstation (LES) för vidarebefordran till relevant centrum för fiskeriövervakning. Systemet fungerar helt automatiskt utan att manuell inmatning krävs.

VMS används för att kontrollera fiskefartygs position i nära realtid, och dess historiska positioner, för att följa kraven på fångstuppgifter, stödja genomförandet av lagstiftningen om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) och bistå kustbevakningen. Som en del av planen för gemensamt utnyttjande tar EFCA emot VMS-data från alla EU-medlemsstater som deltar i varje enskild gemensam utvecklingsplan. Medlemsstaterna skickar också VMS-uppgifter som de har mottagit från fartyg från tredjeland med tillstånd att fiska i deras vatten till EFCA.

Eftersom EFCA också samordnar planer för gemensamt utnyttjande i internationella vatten sänder fiskeriförvaltningsorganisationerna uppgifter till EFCA:s VMS från tredjeländers fiskefartyg som är verksamma i dessa områden.

([6]) Direktiv 2002/59/EG.

([7]) Undantag gäller i enlighet med artikel 9.5 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EGT L 343, 22.12.2009, s. 1).

— Det elektroniska registrerings- och rapporteringssystemet

Det elektroniska registrerings- och rapporteringssystemet (ERS) används för automatiskt utbyte av data om fiskeverksamhet. Dessa uppgifter rapporteras av fiskefartyg till flaggstatens nationella myndigheter och utbyts via ERS-systemet i ett standardformat och standardprotokoll mellan flaggstaten och andra parter (kuststat, kontrollstat, EFCA). ERS-systemet används för EU:s fiskeloggböcker (inklusive fångst- och landningsdeklarationer osv.), och EFCA tar emot uppgifter för en i förväg upprättad fartygsförteckning.

4.2 **Jordobservationsbaserade källor**

a) Copernicus sjöövervakningstjänst

b) Satellitbilder från syntetisk aperturradar (SAR)

SAR-sensorer använder mikrovågfrekvenser för att göra bakåtstrålningsmätningar från den detekterade ytan under sig (hav eller land). Bilderna kan tas oavsett väderförhållanden och molntäcke, och när som helst på dagen eller natten.

SAR-bilder av havet beror i hög grad på hur jämn havsytan är, beroende på vindpåverkan. Genom mätning av våghöjder kan bilderna visa föremål som sticker av mot bakgrunden. Exempelvis visas fartyg och andra konstgjorda konstruktioner som ljusa fläckar, medan oljespill eller områden med mycket svag vind framträder som mörka former.

c) Optiska satellitbilder

Optiska bilder kan ge en mängd information i olika spektralband. De underlättar bildtolkning och objektidentifiering genom en kombination av RGB-frekvenser (Red-Green-Blue) och högre kontrast, men de är mycket beroende av solljus och väderförhållanden. Optiska sensorer kan inte ta bilder under natten eller vid starkt molntäcke.

d) Copernicus havsmiljöövervakningstjänst ([8])

e) Oceanografiska satellitprodukter

Vissa Sentinelsatelliter är avsedda för havsövervakning med instrument som höjdmätare, radiometrar och optiska instrument med särskilda spektralband. Dessa tre typer av sensorer (ombord på t.ex. Sentinel3, Sentinel6) ger referensobservationer för att få fram information om havets tillstånd och fysik och möjliggöra havsprognoser: strömmar, vågor, havsnivå, havsis, temperatur, salthalt. I kombination med många källor till optiska bilder ger de också observationer av biogeokemiskt innehåll till havs (även för relaterade prognoser).

4.3 **Luftburna källor**

a) Fjärrstyrda luftfartygssystem

Tjänster för fjärrstyrda luftfartygssystem bistår i sjöövervakningsoperationer och stöder myndigheter som deltar i kustbevakningsuppgifter som utförs av medlemsstater och EU-organ, t.ex.

— upptäckt av havsföroreningar och övervakning av utsläpp,

— upptäckt av olagligt fiske, narkotikahandel och olaglig invandring,

— stöd till insatser vid havsföroreningar,

— sök- och räddningsinsatser,

— stöd till åtgärder för brottsbekämpning.

Fjärrstyrda luftfartygssystem, som används som ett kompletterande verktyg i den övergripande övervakningskedjan, har möjlighet att flyga under lång tid (mer än 10 timmar beroende på systemet). Detta gör det möjligt att övervaka stora områden, och fjärrstyrda luftfartygssystem kan vid behov stanna kvar på en plats dag och natt.

EMSA:s nuvarande flotta av fjärrstyrda luftfartygssystem omfattar fjärrstyrda luftfartygssystem med VTOL (vertical-take-off and landing) samt fjärrstyrda luftfartygssystem med fasta vingar, av vilka vissa använder satellitkommunikation för att möjliggöra verksamhet utanför radiokommunikationstäckningen. Fjärrstyrda luftfartygssystem med VTOL är särskilt användbara för fiskerikontroll, övervakning av fartygsutsläpp (med hjälp av ”sniffers” i ett fartygs

([8]) http://marine.copernicus.eu/about-us/about-your-copernicus-marine-service/

skorstensplym) och insatser vid förorening. Beroende på vilken maximal nyttolastmassa de har kan fjärrstyrda luftfartygssystem bära med sig en rad sensorer, såsom optiska och/eller infraröda videokameror för dag-/mörkerövervakning, sensorer för infraröd strålning och/eller radarsensorer för upptäckt av fartyg och oljeutsläpp.

De direktsända videoströmmarna och data som samlas in av fjärrstyrda luftfartygssystem distribueras via ett webbaserat datacentrum som ger åtkomst från kontoret och/eller på distans. Uppgifterna kombineras med den marina lägesbild som redan finns tillgänglig genom integrering av andra sjöövervakningstjänster.

b) Källor baserade på bemannade luftfartyg

Bemannade tjänster möjliggör övervakning i realtid, bland annat av de områden som är av intresse nära gränserna, och övervakningsdata görs tillgängliga för beställarna omedelbart under verksamhetens gång.

Video- och informationsflöden i realtid tillhandahålls av sensorer som installerats på luftfartyg och överförs direkt till övervakningsrummet och partners samordningscentraler i EU.

Det främsta syftet är att stödja de nationella myndigheterna i medlemsstaterna och de Schengenassocierade länder som bedriver kustbevakningstjänster, EU-organ och EU-enheter med övervakningsuppgifter inom ett särskilt intresseområde, med fokus på områdena utanför EU:s gränser.

Multifunktionell luftövervakning stöder användare som bedriver

— övervakning till havs i samband med kustbevakningsuppgifter.

— spårning av fartyg i nöd, utlösande av sök- och räddningsinsatser och ytterligare bidrag till nationella sök- och räddningsmyndigheter på begäran,

— bekämpning av olaglig migration och gränsöverskridande brottslighet.

Frontex och EFCA tillhandahåller dessa tjänster genom ett gemensamt interinstitutionellt ramavtal.

4.4 **Andra viktiga datakällor**

a) Meteorologiska och oceanografiska data

En rad meteorologiska och oceanografiska data finns tillgängliga och har integrerats i EMSA-systemen. Dataserierna beskrivs nedan.

— Det europeiska nätverket för marin observation och datainsamling (EMODNet) ([9]) ger tillgång till data från över 1 500 fältplattformar. Informationen är geolokaliserad och delas upp per typ av plattform.

— Europeiska organisationen för utnyttjande av meteorologiska satelliter (Eumetsat) ([10]) ger tillgång till meteorologiska satelliter som känner av haven med grov upplösning, men i realtid, särskilt för väderprognoser och övervakning av havsytor.

— Copernicus havsmiljöövervakningstjänst (CMEMS) använder satellit-, väder- och jordbaserade data för att tillhandahålla operativa havsprognostjänster för det ”blåa” havet (temperatur, strömmar, havsnivå, vindar, vågor), ”vita” havet (mer än 10 havsisparametrar inklusive koncentration, tjocklek, avdrift och isberg) och ”gröna” havet (t. ex. klorofyll, plankton, optiska egenskaper, näringsämnen, kolrelaterade produkter och kemiskt innehåll såsom järn, fosfat och nitrat).

— Copernicus Atmospher Monitoring Service (ECAMS) ([11]) tillhandahåller prognoser för atmosfärens olika skikt om dess innehåll av

— svaveldioxid,

— kvävedioxid,

— koldioxid.

([9]) www.emodnet.eu/what-emodnet
([10]) www.eumetsat.int/website/home/AboutUs/WhoWeAre/index.html
([11]) https://www.ecmwf.int/en/about/what-we-do/environmental-services/copernicus-atmosphere-monitoring-service

b) Ytterligare fartygsrelaterad information och ruttinformation

Medlemsstaterna utbyter också ytterligare uppgifter (om fartyg, resor, inspektioner och annan relaterad information) genom Europeiska sjösäkerhetsbyråns system. Detta omfattar bland annat följande: Inspektionsuppgifter och registreringar som rör internationella bestämmelser eller EU-förordningar (Thetis, Thetis-EU). Olycksrapporter (EMCIP). Uppgifter om sjöfolks certifiering (STCW-IS). Godkännande av marin utrustning (MarED). Meddelanden om ankomst till och avgång från hamn, transport av farligt gods och rapporter om tillbud (SafeSeaNet).

4.5 **Verktyg för dataanalys och visualisering**

Som nämnts ovan finns det ett behov av att utnyttja och visualisera data och tillhörande databaser. Några av de tillhörande verktygen och plattformarna förtecknas nedan.

a) Algoritmer för automatisk övervakning av beteende (Automated Behaviour Monitoring – ABM)/Tjänst för upptäckt av fartygsavvikelser

ABM är algoritmbaserade verktyg som analyserar fartygspositioner för att upptäcka specifika fartygsbeteenden och varna den berörda operatören. Hittills har mer än 20 algoritmer utvecklats, inklusive algoritmer för inträde i ett intresseområde, ett möte mellan två fartyg till sjöss och ett fartyg som närmar sig land. Alla ABM kan väljas och konfigureras direkt av användaren. Operatörerna varnas automatiskt i realtid via e-post eller genom det grafiska användargränssnittet SafeSeaNet Graphical User Interface (SEG).

ABM används av ett allt större antal EU-medlemsstater och organ i olika operativa sammanhang, såsom fiskerikontroll, gränskontroll, säkerhet, sjösäkerhet, kustskydd och miljöskydd.

Medlemsstaterna och EFCA kan via Europeiska sjösäkerhetsbyråns integrerade maritima tjänster (IMS) få tillgång till ABMS. Den tillhörande plattformen är ”SEG”. Tjänsterna tillhandahålls också Frontex, på systemnivå, genom den gemensamma applikationen för rapportering av insatser (JORA). På Frontex-plattformen kallas tjänsterna för Tjänster för upptäckt av fartygsavvikelser.

b) Jordobservationsprodukter med mervärde

Produkter med mervärde hjälper användarna genom att ta fram särskilt värdefull information från de grundläggande bildprodukterna, vilket gör det möjligt för myndigheterna att snabbare och effektivare genomföra analyser på högre nivå av objekt, strukturer eller verksamheter till havs. Produkterna med mervärde kan tillhandahållas antingen som ett extra skikt ovanpå den ursprungliga satellitbildprodukten eller som ett separat informationsskikt, t.ex. ett vektorskikt, eller som en prognos eller en ny klimatanalys/klimatprognos. Bland de mervärdesprodukter som för närvarande erbjuds användarna ingår följande:

— Detektering av fartyg.

— Detektering av strukturer.

— Aktivitetsdetektering.

— Detektion av oljeutsläpp.

— Information om vind och vågor.

Dessa förädlade jordobservationsprodukter är tillgänglig för medlemsstaterna och EFCAa via EMSA:s IMS. De kan vara gratis för medlemsstaterna och EFCA, eftersom finansieringen kan täckas av Copernicus sjöövervakningstjänst med hjälp av Copernicus havsmiljöövervakningstjänst ([12]). De kan visas i användargränssnittet SEG och kan också tillhandahållas Frontex, på systembasis, genom JORA. På Frontexplattformen kallas de Tjänster för positionsbestämning av fartyg (Vessel Detection Service – VDS) och Tjänster för aktivitetsdetektering (Activity Detection Service).

c) Fartygskorrelation med hjälp av jordobservation

Fartygsdetektioner som härrör från sök- och räddningsdata och optiska bilder korreleras med fartygsdata (t.ex. AIS-, LRIT- och VMS-data). Detta kan ge en översikt över vilka fartyg som rapporterar i ett visst område, och vilka som inte gör det. Denna information visas i två vektorskikt:

— VDS korrelerat med fartygsrapporteringsinformation (ett fartyg som detekteras av satelliten kan matchas med fartygsrapporteringsinformation och därmed identifieras).

— VDS ej korrelerat med fartygsrapporteringsinformation (ett fartyg som upptäcks av satelliten kan inte matchas med fartygsrapporteringsinformation och det är därför inte möjligt att identifiera fartyget).

([12]) https://marine.copernicus.eu/access-data/myocean-viewer

Användarna kommer endast att få korrelationer mellan fartygsrapporteringsinformation för vilken de har beviljats tillträdesrättigheter.

4.6. **Andra maritima informationsplattformar**

Byråerna har utvecklat olika informationsplattformar som styrs av behoven hos deras specifika användargrupper och deras mandat. Beroende på behov och åtkomsträttigheter integrerar dessa plattformar vissa av de uppgifter och verktyg som beskrivs ovan. De viktigaste plattformarna är följande:

(a) EFCA: EFCA:s integrerade sjöfartstjänster, EFCA IMS, ger en integrerad maritim lägesbild, särskilt utformad för fiskerikontroll, som stöder medlemsstaternas fiskerikontrollverksamhet. Tjänsterna tillhandahålls och vidareutvecklas via gränssnittet SEG, som utvecklats av Emsa.

EFCA IMS kan i realtid integrera och kombinera positionsuppgifter som samlats in via kanaler som VMS, markbaserade AIS och satellitbaserade AIS samt LRIT- och VDS-rapporter och satellitbilder som tillhandahålls via Copernicus sjöövervakningstjänst.

Applikationen omfattar ett brett spektrum av funktioner och referensdatamängder och kan ge stöd till specifika fiskerikontrolluppgifter. Dessa uppgifter sträcker sig från att övervaka fiskeverksamhet i EU:s och regionala fiskeriorganisationers vatten till att tillhandahålla en tillförlitlig källa till information om fartygsrörelser över hela världen (inte begränsat till fiskefartyg) för kontroll av IUU-fångstintyg (IUU-förordningen ([13])).

Dessutom möjliggör integrering av fiskerispecifik information om havsgränser och fiskeområden och, ännu viktigare, särskilda egenskaper hos fiskefartygens fiskeverksamhet – t.ex. typ av fartyg enligt FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO), fångstredskapstyper, externa märkningar i gemenskapens flottregister (CFR) och information om fisketillstånd – avancerade filter- och sökfunktioner. De många funktionerna omfattar följande:

— Smart sökning och avancerad sökning:

Smart sökning av fartyg i realtid med hjälp av olika ID-koder. Avancerad sökning på en bredare uppsättning attribut (t.ex. redskapstyp, identifiering enligt Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten) som ger tillgång till historiska uppgifter.

— Spårning av fartyg (enkel eller kombinerad):

Spårning i realtid och/eller historisk spårning kan utföras för ett eller flera fartyg.

Högfrekventa positionsdata och kapacitet att kombinera olika positionsdatakällor möjliggör omfattande övervakning av verksamheter (t.ex. omlastning och fiskeverksamhet, åtkomstövervakning).

— Automatisk övervakning av beteende:

Varningar genom automatisk övervakning av beteende (ABM) baseras på specifika algoritmer som definieras i enlighet med operativa behov. ABM är särskilt användbart för att upptäcka fartyg som går in i stängda områden (t. ex. RTC) eller vissa beteenden (t.ex. omlastning).

— Exportera och ladda upp:

Resultat från sökningar som spårningar, fartygssökningar och ABM-varningar kan exporteras i olika format. Fartygspositioner och områdesfiler kan importeras och kopplas till befintliga fartyg.

(b) Emsa: För de flesta användargrupperna är SEG-gränssnittet den viktigaste plattformen för visualisering av SafeSeaNet och de integrerade sjöfartstjänsterna, inklusive automatisk övervakning av beteende. De integrerade sjöfartstjänsterna kan nås online via det grafiska användargränssnittet SEG, som finns tillgängligt på stationära, bärbara och mobila enheter (via IMS-appen). Dessa tjänster finns också tillgängliga via system-till-systemgränssnitt, som gör det möjligt för användare att se integrerade data om sina egna system och ta emot varningar för specifika på förhand fastställda övervakningsfall.

([13]) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-förordningen) och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

— SEG-plattformen:

SEG-plattformen integrerar och kombinerar många olika typer av data, däribland uppgifter som tillhandahålls av slutanvändaren, för att ge en så heltäckande och aktuell bild av sjöfarten som möjligt. Detta erbjuder en skräddarsydd tjänst, anpassad till användarens behov, där data enkelt och selektivt kan delas på grundval av en uppsättning unika funktioner.

— Datakällor:

Uppgifterna hämtas från fartygsspårningssystem (markbaserade AIS, LRIT och VMS), en global ström av satellitbaserade AIS, Satellitbilder för jordobservation och tillhörande produkter. En förstärkt sök- och räddningsfunktion (E-SARSURPIC). Ytterligare fartygs- och reseinformation (avseende farligt eller förorenande gods, hamn, avfall, säkerhet och incidenter). Sjökort. Meteorologiska och oceanografiska data. Se avsnitten 4.1, 4.2 och 4.3 för närmare uppgifter.

— Data med olika funktioner:

Integrerade sjöfartstjänster erbjuds alla sjöfartsmyndigheter och tillgodoser användarnas behov från ett stort antal olika funktioner. Användare kan dela relevant och funktionsspecifik information med andra nationella, regionala och internationella myndigheter för uppdrag till sjöss.

— Uppgifter från användare:

Användarna kan också tillhandahålla sina egna data, som kan korreleras med andra data, och sedan skickas tillbaka till dem och till dem som de väljer att dela uppgifterna med.

— Omfång och geografisk täckning

Olika detaljnivåer kan delas på olika geografiska nivåer (nationell, regional och internationell). Användarna kan välja att få en allmän översikt eller särskilda uppgifter som täcker de områden som är mest intressanta för dem. De kan också söka en viss tid i det förflutna, så långt tillbaka som 36 månader.

— Förvaltning av åtkomsträttigheter:

Distributionsstrategier fastställs av data- och informationsägarna, i enlighet med komplexa landskap för förvaltning av åtkomsträttigheter.

— Automatisk övervakning av beteende:

Det algoritmbaserade ABM-systemet analyserar fartygspositioner för att upptäcka avvikande och specifika fartygsbeteenden. Användarna varnas automatiskt och i realtid när vissa beteendemönster upptäcks.

Dessutom är centrumet för jordobservationsdata den viktigaste plattformen för hantering av jordobservationsprodukter. För driftdata från fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS) är huvudplattformen RPAS-datacentret.

(c) Frontex:

— EUROSUR:

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning utgör det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) ramen för informationsutbyte och samarbete mellan europeiska gräns- och kustbevakningstjänstemän när de utför gränsförvaltningsuppgifter. Det består av flera delar, bland annat en rad olika fusionstjänster för Eurosur, som bidrar till sammanställningen av den europeiska situationsbilden och hjälper medlemsstaterna att definiera sina nationella situationsbilder. De bygger på gemensam tillämpning av övervakningsverktyg och samarbete mellan olika organ på EU-nivå, inbegripet tillhandahållande av Copernicus säkerhetstjänster (Copernicus gränsövervakningstjänst).

EFS samlar in data från olika datakällor och plattformar och aggregerar och integrerar dem i skräddarsydda informationstjänster med anknytning till europeisk integrerad gränsförvaltning. Dessa tjänster levereras sedan till myndigheter och andra partner i EU:s medlemsstater och Schengenassocierade länder.

— JORA:

Som en del av Eurosur används den gemensamma rapporteringsapplikationen (Jora) för att hantera dataflöden och utbyta känsliga och icke-konfidentiella uppgifter mellan Frontex och dess interna och externa intressenter.

Frontex införde Jora som en webbaserad lösning för operativt informationsutbyte i januari 2011, sedan dess har den hela tiden utvecklats och nya funktioner har gradvis lagts till under årens lopp. Nu är den en modern lösning för informationsutbyte, inklusive operativ statistik och personuppgifter, och levererar olika Eurosur-samkörningstjänster till systemanvändare. Över en halv miljon rapporter har samlats in via Jora, vilket i hög grad bidragit till den europeiska situationsbilden.

5. **KAPACITETSUPPBYGGNAD OCH UTBILDNING [2],**

5.1. **Kapacitetsuppbyggnad och fortbildning**

Gemensamma, standardiserade och jämförbara kapacitetsuppbyggnads- och utbildningsprogram är avgörande för ett effektivt och ändamålsenligt samarbete mellan kustbevakningarna. För att börja ta itu med utbildningsutmaningarna på detta område finansierade kommissionens generaldirektorat för havsfrågor och fiske ett projekt för kustbevakningsakademier ([14]) (projektet European Coast Guard Functions Academies Network – ECGFA Net) mellan 2015 och 2019.

Huvudsyftet med detta projekt var att förbättra utbildningssamarbetet på området kustbevakningsuppgifter, underlätta driftskompatibilitet och samarbete mellan olika organ som utför dessa uppgifter samt öka samstämmigheten och effektiviteten i denna verksamhet. Projektet omfattade ett utbytesprogram (inklusive ett utbytesprogram för tjänstemän på arbetsplatsen och ett program för utbildningskurser för andra myndigheter), utveckling av en sektoriell referensram för kvalifikationer (SQF) och utveckling av en särskild portal.

SQF syftar till att ge kustbevakningsakademier möjlighet att jämföra kvalifikationer. Det är en frivillig ram för att beskriva vad innehavarna av olika kvalifikationer förväntas känna till, förstå och kunna göra på vissa nivåer för att utföra uppgifter i samband med kustbevakningsuppgifter ([15]). SQF skulle därför kunna ligga till grund för utvecklingen av utbildnings- och kapacitetsuppbyggnadsprogram för kustbevakningsakademier om kustbevakningssamarbete och gemensamma insatser. SQF finns på utbildningsportalen för europeiska kustbevakningsuppgifter ([16]).

Eftersom kapacitetsuppbyggnad och utbildning är ett av de fem samarbetsområdena för kustbevakningen håller de tre organen på att integrera relevanta projektresultat och resultat i sin befintliga samarbetsram.

5.2. **Fortbildningskatalog**

Huvudsyftet med utbildningskatalogen är att tillhandahålla en förteckning över alla kurser som för närvarande genomförs av de tre byråerna. På medlemsstaternas begäran innehåller katalogen en förteckning över alla tillgängliga kurser och inte bara sådana som omfattar två eller flera av byråerna. I förekommande fall anges i förteckningarna även relevant samarbetsområde för den utbildningskursen.

En kort översikt hjälper användarna att avgöra om kursen passar deras behov. Denna översikt kan omfatta ett eller flera av följande:

— kursens syfte,

— kursens mål och

— kursens målgrupp.

Katalogen (tillgänglig via den särskilda onlineplattformen) delas upp mellan kurser som tillhandahålls personligen och kurser som tillhandahålls via en av byråernas utbildningsplattformar för e-lärande ([17]). I början av varje avsnitt i katalogen finns lämpliga webblänkar, där användarna kan undersöka ytterligare detaljer om var och en av de kurser som förtecknas, inklusive detaljer om hur man får tillgång till/ansöker om dessa kurser ([18]). Mer information kan också fås genom att kontakta det berörda organet via den e-postadress som angetts.

([14]) Projektet finansierades i tre faser: EASME/EMFF/2014/1.2.1.1, EASME/EMFF/2016/1.2.1.11, och EASME/EMFF/2018/1.2.1.3.
([15]) https://ecgff-trainingportal.efca.europa.eu/pages/100-what-is-sqfcgf-and-its-purpose
([16]) https://ecgff-trainingportal.efca.europa.eu/pages/99-visual-tool-of-the-sqfcgf
([17]) Till följd av pandemin 2020 ändrades formatet för vissa kurser till webbinarier.
([18]) Frontex utbildningskurser anordnas främst för att förbereda utplaceringen av medlemmar i Europeiska gräns- och kustbevakningsgruppen. Medlemsstaterna förväntas därför reagera på inbjudan att utse deltagare och inbjudningar att delta och inte i förväg ange sina önskemål om att delta i olika kurser.

Ett antal utbildningskurser har utvecklats av två, eller till och med alla tre, byråer och kan inbegripa tillhandahållande av utbildare och/eller utrustning från vart och ett av byråerna när kurserna genomförs. Man planerar också att med tiden utveckla ytterligare gemensamma kurser för att komplettera dem som redan erbjuds.

Som nämnts ovan ges ytterligare information om alla dessa kurser i utbildningskatalogen och kommer att finnas tillgänglig på onlineplattformen.

6. RIKTLINJER FÖR BÄSTA PRAXIS OCH MANUELL KATALOG

Syftet med riktlinjerna för bästa praxis och manualkatalogen är att upprätta en omfattande förteckning över alla sådana dokument som finns tillgängliga inom de tre byråerna, inte bara sådana som involverar två eller flera av byråerna, och över riktlinjer som finns tillgängliga från kustbevakningssamarbetsforum. Katalogen ger handboksanvändarna en kort översikt över varje dokument.

I detta avseende skulle den konceptuella modellen med multifunktionella maritima insatser (MMO) som utvecklats av ECGFF kunna vara relevant för kapacitetsdelning, planering och genomförande av multifunktionella insatser och för gemensamt utnyttjande av tillgångar och annan kapacitet, i den mån dessa verksamheter samordnas av de relevanta byråerna och godkänns av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Katalogen, som drivs av EFCA i nära samarbete med de två andra organen och kommissionen, kommer att finnas tillgänglig på en onlineplattform och innehåller en webblänk där ytterligare uppgifter finns tillgängliga.

7. REGIONALT/INTERNATIONELLT/BILATERALT/MULTILATERALT SAMARBETE

Runtom i Europa finns det många långvariga regionala/internationella/bilaterala/multilaterala samarbetsavtal och/eller mekanismer som täcker en lång rad havsrelaterade frågor. De flesta av dessa avtal omfattar vissa aspekter av kustbevakningsuppgifterna och många av dem sträcker sig utanför EU:s gränser och kan omfatta ett antal tredjeländer. Det finns också en mängd olika lokala avtal och mekanismer mellan grannländer på bilateral eller multilateral basis.

Den rättsliga grunden, omfattningen, komplexiteten, skyldigheterna, sanktionerna osv. i samband med alla dessa mekanismer varierar avsevärt. Vissa kan ha en stark rättslig grund med tydligt definierade skyldigheter och ett begränsat antal avtalsslutande parter. Andra mekanismer kan vara frivilliga när det gäller deltagande, icke-bindande i fråga om skyldigheter och öppna för en bred grupp intressenter. Handboken syftar inte till att kategorisera mekanismerna eller kvantifiera deltagarnas skyldigheter, utan till att ge en översikt genom att förteckna mekanismerna, deras allmänna verksamhetsområde och deras intressenter.

För att bedöma den stora mångfalden av sådana mekanismer, handboken och de åtföljande katalogerna och faktabladen kartlägger och förtecknar några av de viktigaste avtalen, tillsammans med ett urval av andra bilaterala och multilaterala överenskommelser. Denna förteckning, som kommer att tillhandahållas via den särskilda onlineplattformen, innehåller en kort beskrivning på hög nivå av varje mekanism och en länk till den relevanta webbplatsen, i förekommande fall. Dessutom förtecknas de länder som deltar i eller är associerade till varje avtal.

Förteckningen är inte avsedd att ge en fullständig bild av varje enskilt avtal som finns, men den ger ett brett representativt urval av vad som redan har utvecklats och genomförts. Detta ger användarna av handboken delar som skulle kunna ligga till grund för utvecklingen av deras egna mekanismer. Detta är en grundprincip och ett av handbokens syften.

Det är också viktigt att nämna Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd, som är ett av EU:s övergripande instrument för sjöfartsmultilateralism. Den främjar en övergripande, sektorsövergripande och gränsöverskridande, enhetlig och kostnadseffektiv strategi på europeisk, regional och nationell nivå.

Sedan deras inrättandeförordningar ändrades har de tre byråerna stött initiativ för kustbevakningssamarbete på regional nivå, t.ex. ECGFF och forumet för kustbevakningens funktioner i Medelhavsområdet (MCGFF).

Forumet för europeiska kustbevakningsuppgifter (European Coast Guard Functions Forum)

European Coast Guard Functions Forum ([19]) är ett självstyrande, icke-bindande, frivilligt, oberoende och icke-politiskt forum med erfarenhet av gränskontroll. Den sammanför kustbevakningsmyndigheter från 22 EU-medlemsstater och två Schengenassocierade länder samt företrädare för EU:s institutioner och organ med behörighet i fråga om EU:s kustbevakningsuppgifter.

Kommissionen och byråerna har stött ECGFF sedan den inrättades 2009. Forumet har ett roterande ordförandeskap med ansvar för att genomföra ett årligt program som fastställs i början av ordförandeskapet. Byråerna stöder genomförandet av detta arbetsprogram genom att gemensamt leda tematiska workshoppar.

Byråerna deltar också i olika specifika projekt som genomförs av ECGFF för att säkerställa kontinuitet och kompatibilitet med deras arbete.

8. FAKTATEXTER OM LÄNDERNA

8.1. Mål

Huvudsyftet med landsfaktabladen är att tillhandahålla ett enkelt referensdokument med följande information:

(a) Nationella kontaktpunkter på ministerier och på strategisk nivå, med relevanta kontaktuppgifter, dvs. e-post och telefon.

(b) Ministerier/avdelningar/organ/organisationer som arbetar med kustbevakningens olika funktioner, tillsammans med deras adress, 24/7 (telefon och e-post) och i förekommande fall relevant webbplats.

(c) I faktabladet anges också den ”ledande” organisation som ansvarar för var och en av kustbevakningsuppgifterna, tillsammans med varje annan organisation som har en roll eller ett ansvar i samband med dessa funktioner. Den kommer också att fastställa om och när denna ”ledande” roll kommer att ändras, beroende på havsområde/jurisdiktion (dvs. territorialhav, angränsande zon, exklusiv ekonomisk zon och öppet hav).

(d) en förteckning över de olika regionala/internationella organisationer i vilka landet deltar eller är inblandade i.

Faktabladen om länderna kommer att finnas tillgängliga via den särskilda webbplattformen.

8.2. Aktuellt innehåll

Faktabladen om länderna måste uppdateras regelbundet, särskilt när medlemsstaterna lämnar in nya eller ändrade kontaktuppgifter. Sådana ändringar kommer att göras tillgängliga på den onlineplattform som drivs av EFCA i nära samarbete med de båda andra byråerna och kommissionen.

([19]) https://ecgff.emsa.europa.eu/